

PIETER LAURENS MOL

IVAM CENTRE DEL CARME 30 setembre / 28 novembre 1993

Pieter Laurens Mol (Breda, Holanda 1946) va presentar a la fi dels anys seixanta les seues primeres obres que resultaren d'una experimentació lliure, de fort caràcter renovador, amb uns materials simples i formes senzilles. Són uns treballs inscrits en l'atmosfera de l'art conceptual que va subratllar en l'objecte artístic el seu caràcter de vehicle per a la comunicació d'idees, o com a mitjà de referències a esdeveniments i situacions exteriors a la representació quant a temps i espai; una nova manera de fer que va utilitzar uns suports molt distints (fotografies, manuscrits, cintes de vídeo...) per afirmar que la veritable obra d'art no és l'objecte físic produït per l'artista, sinó els conceptes o les idees.

Mol va trobar en aquests supòsits les bases teòriques idònies per al desenvolupament de la seua obra en què, des del començament, va manifestar un desig d'establir un diàleg amb la seua pròpia tradició cultural i un interès per determinades èpoques de la història de l'art. Al mateix temps, Mol va descobrir l'obra d'Yves Klein, Piero Manzoni, Lucio Fontana i Marcel Duchamp (a qui va admirar per la seua capacitat de crear una dimensió metafísica a partir dels fenòmens més simples), paral·lelament estudià l'obra de Brueghel, una de les referències més importants de la cultura holandesa. Aquest conjunt d'interessos denota l'atracció de Mol per les possibilitats que sorgeixen de l'encontre entre allò contemporani i allò tradicional i, també, per la naturalesa dels materials; és a dir, la necessitat de definir la tradició per a emprendre un desenvolupament plàstic dirigit, sense equívocs, cap a la modernitat. En conseqüència, l'artista holandès analitzà el vincle d'unió entre natura i cultura que, en el transcurs de l'art modern, s'ha traduït en una dialèctica entre naturalisme i abstracció. Quant a això, Mol ha escrit: "Per a mi és molt important expressar el meu sentit de connexió amb l'art del passat. Açò es el que m'interessa. Vull actualitzar les reminiscències culturals de la gent, però també vull descobrir un ritme clàssic que no estiga limitat pel temps"; una postura personal que s'oposà als moviments dels vuitanta que negaren la possibilitat d'una relació constructiva amb la tradició per considerar-la, bàsicament, un capítol tancat.

Durant la dècada dels vuitanta, l'artista holandès va experimentar intensament amb uns materials naturals (ferro, plom, sulfur, pólvora, quitrà...) que va aplicar a objectes comuns (embuts, esclops, ampolles...). La seua actitud semblava un joc en què tractava d'optimitzar els significats metafòrics i naturals perquè les coses, a través de la seua naturalesa, desplegassen el seu caràcter veritable.

Els anys noranta determinen un canvi que el mateix Mol explica: "Crec que l'art dels vuitanta va estar dominat per la idea de l'individualisme —una cosa que era certa, també, en la meua obra d'aquest període. Ara, als noranta, el que tenim es l'opció d'obtenir una harmonia delicada a través de l'art, una manera d'expressar compassió amb les coses. Açò és el que m'interessa. Potser, i sobre aquest aspecte, siga molt idealista, però l'idealisme és l'única manera acceptable del realisme". Aquesta evolució significa per a l'artista el pas de la forma lúdica i irònica d'encarar-se a la realitat, característica en les seues obres, a una opció estètica i un compromís personal marcat per una recerca conscient d'allò bell i allò transitori que, cada vegada més, singularitza el seu treball.

IVAM CENTRE DEL CARME

Museu, 2 - 46003 Valencia
Tels. (96) 391 26 93 / 391 63 04 - Fax (96) 392 10 94

De martes a domingo de 12 a 14:30 y 16:30 a 20 horas
Entrada gratuita.
Lunes cerrado

Colabora:

IBERIA 

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

